

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Liber De Regno Dei, De Qvo Christvs Loqvvtvs Per Dies
quadraginta**

Flavin, Melchior de

Parisiis, 1566

De iustitia regni Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29986

tiam, & Euāgelium affert gratiam, quam
consequimur per Christum. Ioan. i. Lex
per Moysen data est: quæ explicata est
per Christum. Mat. 5. 6. 7. 12. Ioan. 4. & 7.
Mala. vlt. Conuertet corda filiorum ad
patres, vt idem credant quod patres, &
eodem modo intelligant legem, cuius in-
tellectum corruperant Pharisei. Matth.

Ioan. 1.
Matth. 5. 6.
7. 12.
Ioan. 4. & 7.
Mala. vlt
Matth. 5. &
15.

De iustitia regni Christi.

C A P. 39

Ex & iustitia regni Christi,
arguit per spiritum sanctum
mundi iustitiam. Ioan. 16. ar-
guit mundum de peccato,
& de iustitia. Notandum ta-
men est ex doctrina Pauli, quod triplex
est iustitia, opposita triplici generi pecca-
ti. Vnum dicitur crimen. i. Timot. 3. & ad
Tit. 1. quod punitur à iustitia ciuili, cui op-
ponitur iustitia legalis, qua homo cauet
crimina ne possit accusari, & euadat pœ-
nas legis, consequaturque promissa tem-
poralia legis. Esa. 1. Rom. 10. viuet in illis.
Illa est iustitia regnorum huius sæculi ci-
uilis, quæ est ex operibus: cuius præmium

Ioan. 16.
1. Timo. 3.
Tit. 1.
Esa. 1.
Rom. 10.

Q ij

est honor, gloria, æstimatio. Illa suum ius
 vnicuique tribuit. vide Cic. lib. 1. & 2. Of-
 fic. & 2. de Inuent. & 2. posterioris Rhetorice,
 cuius species sunt religio, metus deo-
 rum, cæremonia, pietas erga patrē & pa-
 rentes, gratia id est memoria beneficiorum;
 remuneratio amicitiarum, obser-
 uantia erga eos qui præminent dignita-
 te, ætate, sapientia, vindicatio, veritas in
 promissis, nulli nocens, nulli officiēs: hæc
 conseruat societates hominum & firmat
 Respublicas. Cicero 1. de leg. Talis habet
 hîc suum præmium, vt Romani 5. de Ci-
 uit. quibus datum imperium, sic Cyrus &
 Tamberlanes victor totius Asiæ, & me-
 lioris partis Europæ, cum duodecies cen-
 tū millibus anno 1405. tales sunt qui pœ-
 nitent ob pestem, & alias plagas Dei. Illi
 habent hîc benedictiones Esaii, id est fœ-
 licitatem rerum sæculi, & mitiùs punien-
 tur in alio sæculo. Illa (inquam) seruit plus
 sibi quàm Deo, & est seruorum nō filio-
 rum timore pœnæ, vel amore commodi,
 & nō Dei obseruata. Illa gignit hypocri-
 tas superbos mente cordis sui. Luc. 1. fal-
 sos & temerarios iudices aliorum, quales
 erant Pharisei. Luc. 7. & 18. Illam arguit

Gen. 27.

Luc. 1.

Luc. 7. & 18

spiritus sanctus, vt insufficientem ad salutem externā, sine interiori: quam Deus qui scrutatur corda requirit in spiritu & veritate. Aliud autem genus est peccati, originis, natale, alienum, de quo Romanorum 5. istud facit priorem iustitiam nō esse bonam. non potest arbor mala bonos fructus facere. Vnde Esaiaē 64. Facti sumus immundi omnes, & omnes iustitiæ nostræ tanquam pannus menstruatae. Omnium (inquit August.) infidelium vita peccatum est. Vbi enim deest cognitio veræ sempiternæque veritatis, falsa virtus est etiam in optimis moribus. Istud incurabile est viribus humanis, quod etiam post baptismum remanet actu, donec absorbeat quod mortale est. Rom. 7. & 8. Psal. 77. Recordatus est quia caro sunt, spiritus vadens, id est anima, per quam concupiscit caro, donec erit vadens id est vsque ad mortē, sed non rediens, id est anima cum redibit ad corpus, nō erit carnalis. imō ipsum corpus erit spirituale. 1. Cor. 15. Illud vocant Hebræi יוֹרֵעַ הַיְּמִינִים iustitia huic contra-ria est originalis, non illa prima qua donatus fuit homo ante peccatum, quam

Rom. 5.

Esa. 64.

Acta spiritus infidelitatis.

Rom. 7. 8.

Psal. 77.

1. Cor. 15.

Vide midras Tehilim.

Q iij

Ioan. 1.

amisit, sed est ab origine & natiuitate se-
cunda, de qua Ioan. 1. Dedit eis potesta-
tem filios Dei fieri his, qui credunt, &c.
Et tertio nisi qui renatus fuerit ex aqua
& spiritu sancto, &c. Illa est aliena, scilicet

Rom. 5.

Christi. Rom. 5. Per vnus iustitiam iu-
sti constituntur multi. Hæc fit nostra per
fidem quæ nunciatur in euāgelio. Rom.
1. Iustitia Dei in eo reuelatur: sequitur, iu-
stus autem ex fide uiuet. Hæc est iustitia

Ephes. 1.
Rom. 8.

non legis, sed gratiæ fundamentum, &
tota substantia hominis Christiani, quæ
facit nos Deo gratos, & opera nostra: ta-
meti imperfecta. Eph. 1. gratificauit nos,
& Rom. 8. Nihil damnationis est iis, qui

Ephes. 1.
Rom. 8.

sunt in Christo Iesu, &c. Facit Christum
nostrum cum omnibus quæ eius sunt.
Enimvero Adam primus, est forma futu-
ri Adæ, id est Christi. Roma. 5, quemad-

Rom. 5.

modum enim ille communicat omnia
mala sua filiis, ita Christus sua bona filiis
suis fide. Illa est gratia noui testamenti, iu-
stitia æterna, sicut Christus est æternus:
de qua Dan. 9. & Roma. 14. & Matth. 21.

Dan. 9.
Rom. 14.
Matth. 21.
Zach. 9.

ex Zach. 9. Ecce rex tuus venit tibi iu-
stus, ut te iustificet, non ut puniat: nō au-
dis equos, nō arma, sed asinum & oliuas.

iustitiam autem vocant Hebræi summam
morum rectitudinem, & absolutam bo-
nitatem: sicut apud nos iustitia est nomē
commune omnium virtutum. Iustitiam
verò punitivam vocat scriptura iudiciū.

Gen. 15. & 13. Iudex populorum Psal. 61. Gen. 13. 15.
Psal. 61.
1. Cor. 11.
id est vindex vt i. Corinth. 11. Si nos ipsos
diiudicaremus, non utique iudicaremur:

hoc etiā tribuit scriptura Christo, quod
faciat iudicium & iustitiam in terra. Esa. Esa. 8.
Hier. 22.
8. & Hierem, 22. 2 Reg. Sed illud iudiciū
reseruauit in secundo aduētū Ioan. 3. ve-

nit non vt iudicet mundum. Tunc dies
iræ & iudicij Rom. 2. Matth. 25. 1. Cor. 4. Rom. 2.
Mat. 25.
1. Cor. 4.

2. Timoth. 4. Act. 3. & 10. Iustitia regni est
benedictio, misericordia, gratia Dei no-

bis collata in Christo. 1. Corint. 1. de qua 2. Timoth. 4.
Act. 3. & 10.
1. Cor. 1.
Esa. 56.
Esa. 56. Iuxta est salus mea vt veniat, & iu-

stitia mea vt reueletur. Interna spiritualis
fidei euangelij gratiæ quæ ex amore im-

plet legem, habens Christum, qui est im-
pletio legis. Rom. 10. qui dat spiritum san- Rom. 10.
Ioan. 6.
ctum Ioan. 16. per quem est iustificatio

legis iis, qui secundum spiritum ambulāt:
quæ iustificatio nō est vt illorum qui fal-
so per calumniam accusati declarantur
in fontes, sed est remissio eorum qui con-

Q iij

uicti de peccato, per legem fiunt iusti, &
 absoluuntur per Christum (cui & iustitiæ
 eius sumus inferti per fidem) perinde at-
 que non peccassemus. Lex arguit & con-
 uincit nos de peccato, & adigit ad cōfes-
 sionem criminis, confessos pronunciat
 peccatores, & damnat: damnati recurri-
 mus fide ad Christum, quia sententia illa
 nos absoluit, dat peccatorum remissionē,
 & iustitiam, qua ex malis simus boni per
 spiritum sanctum, quem dat, remittit pee-
 cata, & renouat voluntatem nostram, fi-
 des impetrat hæc sine merito suo, alias
 non esset gratia. Primus quidem motus
 quo tendimus in Deum, est per fidem,
 Heb. 11. & Ephes. 2. per quam Christus ha-
 bitat in nobis. Ephes. 3. quæ non est sine
 charitate, per quam etiamnum dicitur
 Deus manere in nobis. Ioan. 14. & 1. Ioā.
 4. Nam fides nobis explicat meritum
 Christi, & certificat nos de remissione
 peccatorum. Hæc duo complectitur: pri-
 mō habitum, quo absque vlla hæsitatio-
 ne assentimus iis quæ à Deo pro salute
 nostra ecclesiæ reuelata sunt, scripto vel
 viuæ vocis oraculo, viuâq; Christi tradi-
 tione, aut Apostolorum, quos docuit per

Hebr. 11.

Ephes. 2.

Ephes. 3.

Ioan. 14.

1. Ioan. 4.

40. dies. Act. 1. ea quorū non erāt capaces *Act. 1.*
ante mortē Christi, Ioā. 16. Secūdo cōple *Ioan. 16.*
titur ultra mētis ascēsum firmā fiduciā,
qua fidelis Dei verbo, veritatiq; ita inni-
titur, ita fedit, vt habeat illud certū quod
verbo promittitur, perinde atque manu-
teneret, & non timeret aggredi quæcūque
pericula, si Deus iubeat. Prima illa fides
communis est omnibus, & æqualis. Nam
si erraret, in vno credendorum non esset
vera fides, cū tota fides infusa amittatur
per vnum solum errorem, vt & tota gra-
tia per vnum mortale peccatum: sic vt de
aliis credendis non habeat nisi opinio-
nem. Ideo facilè errabit in aliis articulis
fidei. Sed ista secunda, scilicet fiducia, nō
est æqualis in omnibus. *Matth. 8.* obiurgat
Christus Apostolos, vocans eos modicæ
fidei, & Petrum, *Matth. 14.* Modicè fi-
dei quare dubitasti? efferēs fidem Cana-
neæ quòd esset magna, *Matth. 15.* & cen-
turiōnis, *Matth. 8.* illam requirebat Chri-
stus ab iis quos sanabat, *Matth. 8. 9. 15. 17.*
Matth. 8. 9.
15. 17.
Mar. 11.
Iac. 1.
Marci 11.
Iacobi 1.
Marci 11. Credite quia accipietis, & fiet
vobis, & Iacobi 1. postulet in fide, nihil he-
sitans. Hæc habet sua incrementa & pro-
fectus, hæc stabilit nostram voluntatem

instabilem, & animum, quæ maximè requiritur ad miracula. Est & alia fiducia à charitate mutua, quæ est ex Dei amore. Vnde Deum amantes, non dubitamus nos amari à Deo, illique esse curæ quicquid accidat. Quare bonis Dei vt nostris vtimur. Nam amicorum omnia communia, & sic pij sæpius solo iussu, imperio, & non oratione operantur miracula. Iosue 10. ex secundo dialo. Gregorij. Illa iustitia solius regni Christi est: Idcirco diffidentes de verbo Dei, reijciuntur à suo regno: iustitia autem punitiua vtuntur leges, Rom. 13. & 1. Pet. 2. Vnde Pharao commune nomen Regum Ægypti, significat ultionem. Gen. 47. Nabucodonosor dicitur planctus iudicij vel coarctans iudicium. At rex noster Christus non est Pharao, non Nabucodonosor, sed Iesus, qui venit vt saluet. Zach. 9. Ecce rex tuus venit tibi iustus & saluator, qui venit nobis, non contra nos, vt iustificet nos, & reconciliet patri. Matth. 1. Saluum faciet populum, &c.

Iosue 10.

Rom. 13.
1. Pet. 2.
Gene. 47.

Zach. 9.

Matth. 1.

iust
iust
cle
stit
li,
Ista
iust
tium
te e
pro
7.8
cre
De
mu
fun
mit
iud
ope
atto